

skal koste 15,190 Kr. Jeg vil bede de Herrer om at gaa de enkelte Poster igjennem, de vilde da finde Poster, som vistnok ere beregnede lovlighet. Jeg vil f. Ex. gjøre opmærksom paa Post L. b. som jeg ikke nærmere skal betegne af Hensyn til Stedets Høitidelighed, men som vistnok er et lovlighet elegant Apparat af den Bestaffenhed. — At Udvalget ikke har kunnet tiltræde Vædringsforslaget under Nr. 214, er en ligefrem Følge af Vædringsforslaget under Nr. 213, idet Ministerens Ønske om at kunne anstafte et nyt Kabel mellem Aalborg og Nørre-Sundby egentlig savner sin Begrundelse, saasnart Vædringsforslaget under Nr. 213 vedtages. Ministeren har nemlig ønsket, som det vil ses af Betænkningen, at kunne anstafte dette Kabel nu samtidig med Kabelet i Store Belt, fordi det da vil blive billigere med Hensyn til Transporten. Ellers er der ingen Grund til at anstafte Kabelet til Limfjorden allerede nu eller i næste Finantsaar som Følge af, at Broen ikke er færdig. — Forsøvrigt har jeg ikke Noget at bemærke med Hensyn til de foreliggende Poster. Under det Afstnit, som er sat under Forhandling, høre Nr. 3—7 under § 27. III. d. Dertil er der ikke nogen Bemærkning at gjøre, undtagen hvad Vædringsforslaget under Nr. 216 angaar. Det er jo en gammel Bekjendt fra i Fjor og i Forfjor, nemlig et Andragende fra 4 Fiskere fra Ellinge Lyng og Hønjinge Lyng om et rentefrit Laan, og jeg forventer ogsaa derom at høre, hvorledes den ærede Minister i Aar stiller sig til denne Sag, som Ministeren forøvrigt ikke tidligere har vist nogen Modstand imod.

Scaventinus: Jeg maa tillade mig at begynde med en lidt mere almindelig Udtalelse om Mindretallets Stilling i Finantsudvalget. Vore Bestræbelser ere gaaede ud paa at skaffe en saadan Finantslov til Veie, om hvilken vi kunde nære det Haab og ganske vist ogsaa, om hvilken vi kunde haabe en rimelig Udsigt til, at den ikke vil vende tilbage til dette Thing, naar den en Gang haavde forladt det. Vore Bestræbelser i saa Henseende ere, som De Herrer let vil se, naar De have gjennemlæst Betænkningen og set paa Vædringsforslagene, ikke lykkes. Den Finantslov, som vil fremkomme ved Afstemningerne, som de sandsynlig vilde falde, idet jeg gaar ud fra som temmelig sikkert, at i alt Fald paa alle væsentlige Punkter vil Thinget følge Udvalgets Flertal, vil ikke være af den Bestaffenhed, at vi fra vort Standpunkt vilde kunne haabe eller ønske, at den skulde blive til endelig Lov. Vi maa altsaa ønske, at den vender tilbage til os til fornyet Overveielse, hvis virkelig Flertallet vil fastholde Alt, hvad det nu staar i Begreb med at gjøre paa Udvalgets Flertals Raad; men tillige vil jeg dog sige, at vi paa ingen Maade endnu have opgivet Haabet om, at vore Bestræbelser i den angivne Retning jo skulde kunne lykkes. Vi nære endnu det Haab,

at dette Things ærede Flertal vil med os komme til at se, at dette Things Stilling og Indflydelse bedre sikkes ved, at man gaar den Veie, som vi anbefale, hvilket naturligvis ikke maa fortaas saaledes, som at vi skulde kunne bringe det ærede Flertal til at følge os paa alle Punkter, men saaledes, at der fra dette Things Flertals Side vistnes ved væsentlige Indrømmelser en bestemt Villie til at gaa den Veie, som jeg her har antydnet. Jeg tror, og det vil jeg tillade mig ligefrem at ytre, at dette Things Stilling og Indflydelse vilde, naar man gif den Veie, være stærkere og gjøre sig mere gjældende, end om man ventede, til et Fællesudvalg var nedsat, hvor man da enten maa give efter, tvungen dertil, eller maa drive det til et Brud ligesom i Fjor. — Efter denne almindelige Udtalelse, som jeg har fundet mig foranlediget til at fremkomme med, nærmest begrundet paa Alt, hvad der i Offentligheden har været udtalt om de Forhandlinger, der ere gaaede for sig i Finantsudvalget, vil jeg gaa over til de Vædringsforslag, der ligge for for Diebticket. Jeg kommer da strax til et væsentligt, ganske vist ikke et af de væsentligste, men dog et væsentligt Punkt, nemlig Spørgsmaalet om at bevilge det nye Postdampskib. Det har ikke været muligt for Mindretallet at kunne tilegne sig Flertallets Opfattelse af, at det skulde være nødvendigt at negte dette Skib for der igjennem at faae Penge til en Udvidelse af Landpostvæsenet. Mindretallet har, som de Herrer vilde se af Betænkningen, sammen med Flertallet udtalt sig for at gaa i den Retning, som den ærede Ordfører har anviist. Vi kunne derimod være og ere af nogen forskellig Mening om, hvor hurtigt man i saa Henseende bør gaa frem; men i alt Fald maa vi staa derpaa, at, hvor væsentligt, hvor vigtig ogsaa Landpostvæsenets Udvidelse kan være og maa indrømmes at være, er dog det at holde Hoved-Routerne her i Landet og de internationale Router i ordentlig Stand det Væsentligste, og det er just det, vi frygte for, at de Herrer ved at negte dette Postdampskib vilde komme til at gjøre betydelig Skade netop paa dette Punkt. Af de Skibe, som besørgte Routen mellem Korsør og Kiel, er der kun eet nyt; de andre ere ældre Skibe, og mindst eet af dem er saa gammelt, at det ikke er langt fra at være kassabelt. Jeg vil nu ikke tale om, at Negtelsen af dette Skib jo altsaa vil komme til at gaa ud over de Reisende, ud over Postforsendelserne, ud over Transporten af Varer, thi alt dette er slem; men det er dog ikke det Værste ved denne Negtelse. Det Værste er dette, at Regjeringen, naar dette Skib negtes det, meget let kan komme i en saadan Stilling; at den vil have Banskellighed ved at opfylde sin Kontrakt med det tydske Postvæsen. Det danske Postvæsen er ved Kontrakt med det tydske forpligtet til at føre Posten mellem Korsør og Kiel paa en vis Maade og med en vis Hurtighed. Indtræffer det Uheld, at i det næstpaa-